

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Profeet in Ballingschap, Deel 6: Schrijven op de Muur (Daniël 5)

Welkom terug bij onze studie over het boek Daniël. In ons laatste studies hebben we Daniël hoofdstuk 4 behandeld, waar koning Nebukadnezar een droom had over een grote boom die werd neergehaald. Daniël heeft deze droom uitgelegd en zei dat de boom de koning zelf was en dat God hem zou vernederen. De droom kwam uit en Nebukadnezar werd uit zijn koninkrijk verdreven en werd als een dier. Maar de koning erkende en verheerlijkte God daarna, en kreeg zowel zijn gezond verstand als zijn koninkrijk terug.

In deze studie gaan we Daniël hoofdstuk 5 behandelen. In hoofdstuk 5 geeft een andere Babylonische koning, Belsazar, een groot feest. Tijdens de festiviteiten verschijnt er een hand in zijn paleis die vier woorden op de paleismuur schrijft. Daniël wordt gehaald om de woorden uit te leggen, en hij vertelt dat Belsazar op het punt staat om zijn koninkrijk te verliezen aan de Meden en de Perzen. De voorspelling van Daniël komt nog diezelfde avond uit.

Geleerden hebben een zogenaamde "chiastische structuur" gevonden in de verhalen van Daniël hoofdstuk twee tot en met zeven. In een chiastische structuur verschijnen de thema's die in het eerste deel van het verhaal voorkomen ook in het laatste deel, de thema's in het tweede deel van het verhaal zullen ook in het voorlaatste deel voorkomen, enzovoort totdat je bij het centrale thema komt. In Daniël zijn er dus overeenkomsten tussen hoofdstuk twee en zeven, tussen hoofdstuk drie en zes, en ook tussen hoofdstuk vier en vijf. Als we hoofdstuk 5 doorlezen, zullen enkele overeenkomsten met hoofdstuk 4 duidelijk worden.

Hier is hoe hoofdstuk 5 begint:

Daniël 5:1-4

Koning Belsazar richtte een groot feestmaal aan voor zijn duizend machthebbers, en in tegenwoordigheid van die duizend dronk hij wijn. Onder invloed van de wijn beval Belsazar dat men de gouden en zilveren voorwerpen moest halen die zijn vader Nebukadnezar had weggehaald uit de tempel in Jeruzalem, opdat de koning, zijn machthebbers, zijn vrouwen en bijvrouwen eruit zouden drinken. Toen haalde men de gouden voorwerpen die men uit de tempel, het huis van God, in Jeruzalem had weggehaald, en de koning, zijn machthebbers, zijn vrouwen en bijvrouwen dronken eruit. Zij dronken wijn en prezen hun goden van goud, zilver, koper, ijzer, hout en steen.

In vers 1 maken we kennis met koning Belsazar. Dus, wat gebeurde er met koning Nebukadnezar? Uit Babylonische verslagen blijkt dat Nebukadnezar ongeveer tweeëntwintig jaar vóór de in dit hoofdstuk beschreven gebeurtenissen was gestorven. Na zijn dood was er grote politieke onrust, en de heerschappij over Babylon passeerde de handen van drie familieleden van Nebukadnezar. Uiteindelijk nam de schoonzoon van Nebukadnezar, Nabonidus, de leiding over. Nabonidus was regelmatig weg uit de stad Babylon, en hij maakte zijn zoon Belsazar tot mederegent - een soort secundaire koning - zodat Belsazar de stad kon besturen terwijl hij weg was.

(Ted Noel, *A Primer on the Book van Daniël*, [Eugene, OR: Wipf and Stock Publishers, 2009], blz. 47).

De vermelding van Belsazar in het boek Daniël is eigenlijk een opmerkelijk stukje geschiedenis. Lange tijd werd gedacht dat Belsazar een fictieve personage was, omdat historici uit de oudheid, zoals Herodotus (Herodotus, *Histories* 1.77) en Josephus (Josephus, *Antiquities* 10.11.2), nog nooit van hem hadden gehoord. Het duurde tot de negentiende eeuw, toen archeologen artefacten vonden met de naam van Belsazar erop, dat historici erkenden dat Belsazar inderdaad een echt persoon was.

(James B. Pritchard, *Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament* [Princeton, NJ: Princeton University Press, 1950], blz. 313).

Het feit dat Belsazar snel werd vergeten in de geschiedenis, en pas recent opnieuw werd ontdekt, is nog een bewijs dat de auteur van Daniël in het zesde-eeuwse Babylon heeft geleefd en niet een veel later levende Israëlitische verhalenschrijver was.

(John F. Walvoord, *Daniël*, bewerkt door Charles H. Dyer & Philip E. Rawley [Chicago, IL: Moody Publishers, 2012], blz. 189; Ted Noel, *A Primer on the Book of Daniël*, [Eugene, OR: Wipf and Stock Publishers, 2009], blz. 49-50).

Waarom organiseerde Belsazar dit grote feest? De geschiedenis geeft aan dat er in die tijd een Babylonisch feest plaatsvond. Het was dus niet ongebruikelijk dat de koning dit grote feest organiseerde. Het was wel ongebruikelijk dat hij de tempelbekers ontwijfde.

(Herodotus, *Histories* 1.191; Xenophon, *Cyropaedia* 7.5.15 & 7.5.25).

Herinner je je de chiasmische structuur die we eerder benoemden? Hoe hebben hoofdstukken 4 en 5 vergelijkbare thema's? Welnu, één van die overeenkomsten is het gedrag van Nebukadnezar en Belsazar. In hoofdstuk 4 lezen we over een arrogante koning, Nebukadnezar, die zichzelf boven God verhieft. Hier, in hoofdstuk 5, hebben we een soortgelijk thema, waarbij Belsazar zichzelf verheft door de tempelvoorwerpen te verontreinigen. De zelfverheffing van deze koning is echter nog dwazer dan die van Nebukadnezar. Belsazar had niet dezelfde aanspraak op faam als Nebukadnezar, die heel hard had gewerkt om het succes en de faam te bereiken van zijn koninkrijk. Het rechtvaardigt de trots van Nebukadnezar echter niet, maar het is op zijn minst begrijpelijk.

Belsazar daarentegen had niets gedaan om de faam van zijn koninkrijk te verdienen; hij werd alleen maar koning omdat hij de oudste zoon was van zijn vader. Bovendien was hij niet echt een volwaardige koning; Nabonidus had technisch gezien nog steeds de leiding. Het was dus ongelooflijk pretentief voor Belsazar om zichzelf te verlustigen over de buit die Nebukadnezar uit de Tempel van God had weggenomen (Daniël 1:2), vooral omdat hij wist dat God Nebukadnezar had vernederd (Daniël 5:18-23). Dus, terwijl hoofdstuk 4 en 5 allebei spreken over een arrogante koning, gaat deze koning in hoofdstuk 5, onder het genot van wat wijn, een stuk verder dan Nebukadnezar ooit heeft gedaan.

Maar God gebruikte een methode om deze koning weer heel snel te ontzuchten:

Daniël 5:5-6

Op hetzelfde ogenblik kwamen er vingers van een mensenhand tevoorschijn, die op het pleisterwerk van de wand van het koninklijk paleis schreven, tegenover de kandelaar, en de koning zag het gedeelte van de hand die schreef. Toen **veranderde de gelaatskleur** van de koning, zijn gedachten verschraken hem, zijn **heupgewrichten verslapten** en zijn knieën knikten.

"Toen veranderde de gelaatskleur" is een uitdrukking die alleen voorkomt in het boek van Daniël. Het lijkt te betekenen dat de kleur uit zijn gezicht wegtrok, maar het zou ook gewoon kunnen betekenen dat hij er verstoord of ongelukkig uitzag (Daniël 7:28). De uitdrukking "zijn heupgewrichten verslapten" wordt in diverse vertalingen anders weergegeven; de NBG zegt dat zijn heupgewrichten los werden, wat klinkt als een eufemisme voor het bevuilden van zichzelf. Als alternatief kan het gewoon betekenen dat hij de kracht uit zijn benen verloor. Hoe dan ook, we kunnen niet echt verbaasd zijn over de reactie van de koning. Het kijken naar een losse hand, die op de muur van je huis schrijft, is zeker angstaanjagend.

Daniël 5:7

En de koning riep met kracht dat men de bezweerders, de Chaldeeën en de toekomstvoorspellers moest laten binnentreden. De koning nam het woord en zei tegen de wijzen van Babel: Iedereen die dit schrift kan lezen en mij de uitleg ervan te kennen kan geven, zal gekleed worden in purper, met een gouden keten om zijn hals, en hij zal als derde in het koninkrijk heersen.

Hier hebben we nog een interessant stukje geschiedenis. Waarom bood Belsazar de positie van "derde heerser in het koninkrijk" aan de persoon die het handschrift kon uitleggen? De gebruikelijke beloning die de koningen aanboden was de op één na hoogste plek in het koninkrijk, niet de derde (vgl. Genesis 41:40; Esther 5:3; Markus 6:23). Maar we weten uit de Babylonische archieven dat Belsazar zelf de op één na hoogste functie bekleedde in het koninkrijk. Dus de derde plaats was het beste wat hij iemand anders kon aanbieden. Ondanks zijn aanbod kon niemand het schrift voor hem interpreteren:

(Nabonidus Cylinder from Ur, Column 3; Verse Account of Nabonidus, Column 2)

Daniël 5:8-9

Toen traden al de wijzen van de koning binnen, maar zij waren niet in staat het schrift te lezen of de uitleg ervan aan de koning te laten weten. Toen werd koning Belsazar zeer verschrakt, en zijn gelaatskleur veranderde. Ook zijn machthebbers raakten in verwarring.

Het is niet zo vreemd dat de wijzen het schrift niet konden uitleggen - op dit punt in het boek Daniël zou het verrassend zijn om een Chaldeeuwse wijze man te vinden die *alles* kon uitleggen - maar het is vreemd dat ze het niet konden *lezen*. Daniël onthult later dat deze woorden in het Aramees waren geschreven. Aramees was de taal die de Babyloniërs gebruikten voor de internationale communicatie.

(E. Kautzsch en Charles R. Brown, "The Aramaic Language", *Hebraica* Vol. 1, No. 2 (oktober 1884), blz. 99).

Dus de wijze mannen - en trouwens ook de koning zelf - hadden deze Aramese woorden moeten kunnen lezen, zelfs als ze niet begrepen wat ermee werd bedoeld. Dus waarom konden ze het dan niet lezen?

Er zijn talloze theorieën aangedragen als reden waarom de wijzen dit niet konden uitleggen. De Talmoed suggereert bijvoorbeeld dat de woorden zijn geschreven in een soort Aramees schrift dat de wijzen niet kenden (*Sanhedrin* 22a:1). Anderen hebben voorgesteld dat de letters werden geschreven zonder klinkermarkeringen, zodat de wijze mannen niet wisten hoe ze moesten worden uitgesproken, of dat ze in een code of een ongebruikelijke volgorde waren geschreven.

(John Goldingay, *Daniël and the Twelve Prophets for Everyone* (Louisville, KY: Westminster John Knox Press, 2016), blz. 36)

Een andere mogelijkheid is dat we de tekst gewoon te letterlijk lezen. De zinsnede "[zij waren niet in staat het schrift te lezen of de uitleg ervan ... te laten weten](#)" zou gewoon kunnen betekenen dat ze niet begrepen wat de woorden probeerden te zeggen, niet dat ze deze helemaal niet konden lezen. In vers 15 zegt Belsazar dat de wijzen het schrift niet konden uitleggen, maar niet dat ze het niet konden lezen, dus dat geeft enige geloofwaardigheid aan deze uitleg. De wijzen konden dit raadsel in ieder geval niet oplossen, maar de koningin kende iemand die dat wel kon: Daniël.

Daniël 5:10-12

[Naar aanleiding van de woorden van de koning en zijn machthebbers trad de koningin het huis binnen waar de maaltijd plaatsvond. De koningin antwoordde en zei: O koning, leef in eeuwigheid. Laten uw gedachten u niet verschrikken en laat uw gelaatskleur niet veranderen. Er is een man in uw koninkrijk in wie de geest van de heilige goden is, want in de dagen van uw vader is bij hem licht, verstand en wijsheid gevonden, zoals de wijsheid van goden. Daarom stelde koning Nebukadnezar, uw vader, hem aan als hoofd van de magiërs, de bezweerders, de Chaldeeën en de toekomstvoorspellers – uw eigen vader, o koning! Want er werden een uitzonderlijke geest, kennis en verstand om dromen uit te leggen, onthulling van raadsels en ontwarring van knopen in hem gevonden, namelijk in Daniël, die de koning de naam Beltsazar had gegeven. Laat nu Daniël geroepen worden, zodat hij de uitleg ervan te kennen zal geven.](#)

De Bijbel vertelt ons niet wie deze koningin was, maar er zijn een paar bewijzen die in de richting van een bepaald persoon wijzen. Je zou denken dat ze de vrouw van Belsazar is, maar als dat het geval was, waarom kent zij Daniël dan wel, terwijl dat voor Belsazar niet het geval was? Een andere mogelijkheid is dat zij de vrouw is van Nabonidus. Zoals we al aangaven, was Nabonidus in die tijd de eigenlijke koning, en aangezien hij de vader van Belsazar was, zou deze koningin de moeder van Belsazar kunnen zijn. Dit zou haar tevens de dochter van Nebukadnezar hebben gemaakt. Dit zou verklaren waarom de koningin zoveel wist over Nebukadnezar en Daniël. Ze zou de verhalen over Daniël van haar vader hebben gehoord en vrijwel zeker de tijd hebben meegemaakt dat Nebukadnezar gek werd - het verhaal dat we kunnen lezen in Daniël hoofdstuk 4. Wie deze koningin ook maar was, zij was de enige die Daniël bij de koning aanraadde, wat ons wijst op iets heel interessants: Daniël is op dit moment niet de belangrijkste wijze man in Babylon.

Ondanks zijn succesvolle uitleggingen van de dromen, in het verleden, en alle beloften van Nebukadnezar om hem tot hoofd aan te stellen bij het hof van de koning (Daniël 2:48-49), lijkt hij nog steeds te zijn verlaagd naar een reserve-plek - Belsazar raadpleegt nog steeds eerst alle Chaldeeuwse wijze mannen. Het lijkt er zelfs op dat Belsazar, of niet weet wie Daniël is, of denkt dat Daniël niet waardig is om te worden opgeroepen. De onbekendheid van Daniël geeft hier aan hoe vreselijk de Babyloniërs vastzaten in hun wegen.

Ondanks dat Daniël hen wijsheid en vervulde profetieën kon laten zien, en dat hij uit naam van de echte God sprak, vertrouwden ze toch liever op hun tovenaars, magiërs en astrologen om hun afgoden te dienen en hun Babylonische levensstijl te blijven leven. De profeet Jeremia verklaarde dat deze trots en afwijzing van God tot de vernietiging van Babylon zou leiden:

Jeremia 50:29-31

Laat u horen tegen Babel, schutters, allen die de boog spannen. Beleger het aan alle kanten, laat niemand ervan ontkomen. Vergeld het naar zijn werk, doe het overeenkomstig alles wat het zelf gedaan heeft. Want het heeft overmoedig gehandeld tegen de HEERE (JHWH), tegen de Heilige van Israël. Daarom zullen zijn jongemannen vallen op zijn pleinen en al zijn strijdbare mannen zullen op die dag verdelgd worden, spreekt de HEERE (JHWH). Zie, Ik zál u, overmoedige! spreekt de Heere, de HEERE (JHWH) van de legermachten. Want uw dag is gekomen, de tijd dat Ik u straffen zal.

Jeremia 50:35-38

Het zwaard over de Chaldeeën, spreekt de HEERE (JHWH), en over de inwoners van Babel, over zijn vorsten en over zijn wijzen! Het zwaard over die snoevers, zodat zij dwaas zullen handelen, het zwaard over zijn helden, zodat zij ontstellen! Het zwaard over zijn paarden en over zijn strijdagens, over alle mensen van allerlei herkomst die in zijn midden zijn, zodat zij als vrouwen worden! Het zwaard over zijn schatten, zodat zij geplunderd worden! De droogte over zijn wateren, zodat zij droogvallen! Want het is een land van beelden. Zij gedragen zich als een waanzinnige door verschrikkelijke afgoden!

Daniël staat op het punt om dezelfde boodschap over te brengen als Jeremia. In feite, zoals we zullen zien, zouden deze profetieën diezelfde nacht in vervulling gaan. Laten we verdergaan:

Daniël 5:13-16

Toen werd Daniël bij de koning gebracht. De koning nam het woord en zei tegen Daniël: Bent u die Daniël, een van de ballingen uit Juda, die de koning, mijn vader, uit Juda hierheen heeft gebracht? Ik heb namelijk over u gehoord dat de geest van goden in u is, en dat in u licht, verstand en uitzonderlijke wijsheid gevonden worden. Welnu, de wijzen en de bezweerders zijn bij mij gebracht om dit schrift te lezen en mij de uitleg ervan te laten weten, maar zij zijn niet in staat de uitleg van deze woorden te kennen te geven. Ik echter heb over u gehoord dat u uitleggingen kunt geven en knopen kunt ontwarren. Nu, als u het schrift kunt lezen en mij de uitleg ervan laat weten, zult u gekleed worden in purper, een gouden keten om uw hals krijgen, en zult u als derde heersen in het koninkrijk.

Hier zien we Daniël in een herkenbare situatie: de Babylonische wijzen zijn niet in staat om een raadsel op te lossen, dus wordt Daniël erbij gehaald en worden hem grote beloningen beloofd als het hem wel lukt. Daniël is nooit geïnteresseerd geweest in roem of macht (Daniël 2:27-30), maar tegen die tijd weet hij ook hoe leeg die aanbiedingen van een koning kunnen zijn. Dit is misschien de reden waarom hij Belsazar zo kortaf antwoordt:

Daniël 5:17

Toen antwoordde Daniël en zei in de tegenwoordigheid van de koning: Houd uw geschenken voor uzelf, en geef uw beloningen aan een ander. Toch zal ik nu het schrift voor de koning lezen en de uitleg ervan zal ik hem laten weten.

Daniël laat weten dat hij gewoon zijn werk wil doen. Hij geeft niets om de loze beloften van Belsazar.

Hij gaat verder:

Daniël 5:18-21

Wat u, o koning, betreft, de allerhoogste God heeft uw vader Nebukadnezar het koningschap, grootheid, eer en majesteit gegeven. Vanwege de grootheid die Hij hem had gegeven, beefden en sidderden alle volken, natiën en talen voor hem. Hij doodde wie hij wilde en hij liet in leven wie hij wilde. Hij verhoogde wie hij wilde en hij vernederde wie hij wilde. Maar toen zijn hart zich verhief en zijn geest zich verhardde in hoogmoed, werd hij van zijn koninklijke troon gestoten en heeft men hem zijn eer ontnomen. Hij werd uit de mensenwereld verstoten, zijn hart werd gelijk aan dat van de dieren, zijn verblijf was bij de wilde ezels, men gaf hem gras te eten, zoals aan runderen, zijn lichaam werd bevochtigd door de dauw van de hemel, totdat hij erkende dat God, de Allerhoogste, Heerser is over het koningschap van de mensen en daarover aanstelt wie Hij wil.

Daniël begint zijn uitleg door te verwijzen naar de grote koning Nebukadnezar. Hij wijst erop dat, terwijl Nebukadnezar verbazingwekkende prestaties en ongelooflijke macht had, hij tot het besef kwam dat God degene was die de leiding had en dat God daarom geëerd moest worden. Belsazar heeft echter een andere weg bewandeld, zoals Daniël aangeeft:

Daniël 5:22-23

Wat u, Belsazar, zijn zoon, betreft, u hebt uw hart niet vernederd, hoewel u dit alles wist. U hebt zich verheven tegen de Heere van de hemel, want de voorwerpen van Zijn huis heeft men bij u gebracht. En u, uw machthebbers, uw vrouwen en bijvrouwen hebben wijn eruit gedronken, en u hebt uw goden van zilver en goud, koper, ijzer, hout en steen geprezen, die niet kunnen zien en niet kunnen horen en geen kennis hebben. U hebt echter de God in Wiens hand uw adem is en aan Wie al uw paden toebehoren, niet verheerlijkt.

Belsazar achtte het gepast om de God te onteren die de grootste koning in de geschiedenis van Babylon had vernederd. Zoals Jeremia aangaf, werd Babylon gestraft omdat het "een land was van beelden", en ze zich "waaninnig gedroegen vanwege de afgoden" (Jeremia 50:38). Maar Jeremia zei ook dat God wraak zou nemen op Babylon "voor Zijn Tempel":

Jeremia 51:11

... De HEERE (JHWH) heeft de geest van de koningen van Medië opgewekt, want Zijn plan met Babel is om het te gronde te richten, want dit is de wraak van de HEERE (JHWH), de wraak voor Zijn Tempel.

Het is nogal ironisch dat Belsazar in deze nacht de tempelbekers verontreinigt; het is alsof de koning God herinnert aan de wraak die God had beloofd. Of dat nu specifiek de bedoeling was van Belsazar of niet, Daniël geeft hem het slechte nieuws: hij heeft Gods aandacht getrokken, maar hij zal wensen dat hij dat nooit had gedaan.

Daniël 5:24-28

Daarom is door Hem het gedeelte van de hand gezonden en dit schrift geschreven. Dit is het schrift dat werd geschreven: MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN. Dit is de uitleg van deze woorden. MENE: God heeft de dagen van uw koningschap geteld en Hij heeft er een einde aan gemaakt. TEKEL: u bent gewogen in de weegschaal en u bent te licht bevonden. PERES: uw koninkrijk is verdeeld en het is aan de Meden en de Perzen gegeven.

Laten we de woorden die op de muur zijn geschreven eens nader bekijken. De eerste is *mene* (uitgesproken als "me-NEE"). Dit woord betekent tellen of toewijzen. Het wordt gebruikt in vers 26:

"... God heeft de dagen van uw koningschap **geteld** [*mene*] en Hij heeft er een einde aan gemaakt. "

Er staan een paar interessante dingen in dit vers. Ten eerste, de woorden "de dagen van" staan niet in de Aramese tekst. Ze worden toegevoegd omdat men denkt dat ze daar horen. Men denkt dat ze daar horen te staan vanwege de uitdrukking "er een einde aan gemaakt". Deze zin komt van het Aramese woord *shalem*. Het woord *shalem* kan betekenen, iets ten einde brengen, maar vaker betekent het terugbetalen, in de zin van het vergoeden van schade (zie Exodus 21:35-36; Leviticus 6:4-5; Richteren 1:6- 7; Jeremia 16:18). In feite gebruikt het boek Jeremia dit woord *shalem* om precies die betekenis aan te duiden; de profeet zegt dat er *vergelding* zal plaatsvinden bij Babylon vanwege hun zonden en voor de verwoesting van Jeruzalem:

Jeremia 25:12-14

Maar het zal gebeuren wanneer de zeventig jaar voorbij zijn, dat Ik de koning van Babel en dat volk - spreekt de HEERE (JHWH) - hun ongerechtigheid zal vergelden, en ook het land van de Chaldeeën en Ik zal dat maken tot eeuwige woestenijen. Ik zal over dat land al de woorden brengen die Ik daarover gesproken heb, al wat in dit boek geschreven is, wat Jeremia geprofeteerd heeft over al deze volken. Want vele volken en grote koningen zullen zich door hen laten dienen. Zo zal Ik hun naar hun daden en naar het werk van hun handen **vergelde**n [*shalem*].

Jeremia 51:24

Maar Ik zal aan Babel **vergelde**n [*shalem*] en aan al de inwoners van Chaldea al hun kwaad dat zij Sion aangedaan hebben - voor uw ogen - spreekt de HEERE (JHWH).

Dus in plaats van te zeggen dat *de dagen* van het koninkrijk zijn geteld, kan je Daniël 5:26 op een ander manier lezen, waarbij er staat: "de schuld van het koninkrijk is geteld en die moet worden terugbetaald" De term *Mene* zou dan aangeven dat het zogezegd tijd is dat Babylon de rekening betaalt.

Het volgende woord op de muur is *tekel* (uitgesproken als "té-KEL"). Dit woord is verwant aan het Hebreeuwse woord *shekel*, dat een gewichtseenheid is en gewoonlijk wordt gebruikt om de waarde van geld of edele metalen te bepalen. *Tekel* betekent "wegen", meten hoe zwaar iets is. OP deze wijze wordt het woord *tekel* gebruikt in vers 27:

"... TEKEL: u bent **gewogen** [TEKEL] in de weegschaal en u bent te licht bevonden."

Toen de betalingen werden gedaan, werd het geld - het zilver of goud - gewogen op een weegschaal om zo te bepalen of het bedrag juist was - het juiste gewicht (zie Jeremia 32:9-10). Deze weging werd gedaan om er zeker van te zijn dat de persoon die het zilver betaalde niet vals speelde - dat hij geen *shekels* gaf waar te weinig zilver in zat; dat zijn geld het juiste gewicht had. De gedachte achter het wegen van geld wordt soms gebruikt in de beeldspraak om een persoon te beoordelen - je bekijkt of iemand goed genoeg was, of iemand is wat hij beweert te zijn: Job 31: 6 zegt bijvoorbeeld het volgende:

Job 31:6

laat Hij mij dan **wegen** [*shekel*] in een zuivere weegschaal, en God zal mijn oprechtheid weten.

Daniël zegt dat Belsazar werd gewogen en te licht werd bevonden (of tekort kwam) - dat zijn beoordeling tekort schoot. Maar we weten uit de Bijbel dat het je aan niets zal ontbreken als God volgt:

Psalm 23:1

De HEERE (JHWH) is mijn Herder, mij **ontbreekt** niets.

Spreuken 13:25

De rechtvaardige eet tot hij verzadigd is, maar de buik van de goddelozen zal **gebrek** lijden.

Dus, dit is wat we tot nu toe uit dit verhaal halen: *Mene*, de rekening is opgemaakt; Babylon heeft een schuld vanwege hun verwoesting van Jeruzalem, en ze moeten die betalen. *Tekel*, Belsazar is gewogen, en te licht bevonden; hij kan deze schuld niet betalen. Dus wat gaat er dan gebeuren? Dat is waar het woord *p(h)arsin* in beeld komt. *P(h)arsin* (uitgesproken als "p(h)ar-SIEN") is het meervoud van het woord *peres* ("pe-REES"), wat verdelen of afscheiden betekent. Het wordt gebruikt op de manier van iets (ver)delen, zoals we lezen in Jesaja:

Jesaja 58:7

Is het niet dit, dat u uw brood **deelt** [*peres*] met wie hongerlijdt,

Het is ook verbonden aan het woord (*parsah*) dat een gespleten hoef betekent. De gedachte achter *peres* is dat iets wordt opgesplitst en gedeeld, zoals de hoef van een koe is gespleten tussen de twee tenen. Op dezelfde manier zal het koninkrijk Babylon worden opgesplitst en verdeeld over twee groepen. Dit is wat er staat in vers 28:

"**PERES: uw koninkrijk is verdeeld** [*peres*] en het is aan de Meden en de Perzen gegeven."

Nog een opmerking is dat er hier ook een woordspeling bestaat: *Peres* klinkt heel erg als *Paras*, het woord dat hier wordt gebruikt voor Perzië.

Dus, om de boodschap op de muur te parafraseren: *Mene*: Babylon heeft schuld; *Tekel*: Belsazar kan die schuld niet betalen; en daarom *Peres*: Zijn koninkrijk zal worden verdeeld en aan de Meden en Perzen worden gegeven.

Dat Babylon door de Meden en Perzen zou worden veroverd, was al enige tijd geprofeteerd; de profeet Jesaja verklaarde:

Jesaja 13:17-19

Zie, Ik zal de Meden tegen hen opzetten, die zilver niet achten en op goud niet belust zijn. Maar Hun bogen zullen jongens verpletteren, zij zullen geen medelijden hebben met de vrucht van de buik, hun oog zal geen kind ontzien. Babel, het sieraad van de koninkrijken, de luister en de trots van de Chaldeeën, zal zijn als toen God ondersteboven keerde Sodom en Gomorra.

Later zei Jeremia hetzelfde:

Jeremia 51:11

De HEERE (JHWH) heeft de geest van de koningen van Medië opgewekt, want Zijn plan met Babel is om het te gronde te richten, want dit is de wraak van de HEERE (JHWH), de wraak voor Zijn tempel.

Jeremia 51:28-29

Zet de heidenvolken tegen haar in, de koningen van Medië, zijn landvoogden en al zijn machthebbers, ja, heel het land van zijn heerschappij. Dan zal het land beven en pijn lijden, want de gedachten van de HEERE (JHWH) tegen Babel staan vast, om van het land van Babel een woestenij te maken, zodat er geen inwoner meer is.

Precies op het moment dat Daniël dit handschrift op de muur heeft uitgelegd, stonden de legers van Meden en Perzen voor de poorten van Babylon.

(Herodotus, Histories 1:190-191; Xenophon, Cyropaedia 7.5.1-30).

Misschien is dit de reden waarom Daniël niet om een uitleg bad zoals hij dat wel deed voor de droom van Nebukadnezar in hoofdstuk 2; Daniël was bekend met de profetieën van Jeremia (Daniël 9:2), dus toen hij zag dat het leger de stad omsingelde en Belsazar het tempelgerei verontreinigde, wist hij precies wat God van plan was om te doen. En het lijkt erop dat Belsazar ervan overtuigd was dat Daniël wist waar hij het over had:

Daniël 5:29

Toen beval Belsazar dat zij Daniël in purper moesten kleden, met een gouden keten om zijn hals, en dat zij van hem moesten uitroepen dat hij als derde in het koninkrijk zou heersen.

Belsazar houdt zich dus wel aan zijn woord en eert Daniël voor zijn uitleg. Het blijkt dat dit de laatste eer is die Belsazar iemand zal kunnen aanbieden.

Daniël 5:30-6:1

In diezelfde nacht werd Belsazar, de koning van de Chaldeeën, gedood. Darius, de Meder, ontving het koningschap toen hij ongeveer tweeënzestig jaar oud was.

Het regeren van Belsazar kwam dus plotseling ten einde. De Meden en Perzen veroverden Babylon, precies zoals Jesaja, Jeremia en Daniël hadden voorspeld. Wanneer we hoofdstuk 6 bespreken, zullen we de geschiedenis van de Meden en Perzen wat meer bespreken, evenals deze nieuwe koning, Darius. Maar laten we voorlopig eens gaan kijken wat we uit dit hoofdstuk kunnen leren.

Nu is de Dag van het Heil

Wat kunnen we leren van dit verhaal in Daniël hoofdstuk 5? Zoals we eerder aangaven, is hoofdstuk 5 in vele opzichten een afspiegeling van hoofdstuk 4. Hoofdstuk 4 liet ons zien dat God over alles de leiding heeft; dat geen enkele koning, hoe bekwaam of machtig hij ook is, de macht van God kan overwinnen. In dat hoofdstuk leerde God de arrogante koning een lesje door hem een lange tijd waanzinnig te laten zijn, totdat de koning God erkende en Hem de dank gaf. In dit hoofdstuk wordt de arrogante koning echter geen tijd gegeven; dezelfde nacht dat het oordeel werd uitgesproken in het handschrift op de muur, stierf de koning. We weten dat God lankmoedig is en niet wil dat iemand verloren gaat, maar net als Belsazar hebben ook wij geen enkele garantie hoe lang ons leven zal duren. Dus waarom zouden we wachten om ons te bekeren en ons tot God te wenden? Waarom nog een dag verspillen? Zoals Paulus schreef:

2 Korinthe 6:1-2

... roepen wij u er ook toe op de genade van God niet tevergeefs ontvangen te hebben. Want Hij zegt: In de tijd van het welbehagen heb Ik U verhoord, en op de dag van het heil heb Ik U geholpen. Zie, nu is het de tijd van het welbehagen, zie, nu is het de dag van het heil!

Romeinen 13:11-12

En dit te meer, omdat wij het beslissende tijdstip kennen, namelijk dat de tijd reeds is aangebroken dat wij uit de slaap ontwaken. Want nu is de zaligheid dichterbij ons dan toen wij tot geloof kwamen. De nacht is ver gevorderd en de dag is nabijgekomen. Laten wij dus de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen.

(zie ook: Psalm 2:10-12; Mattheüs 5:25-26)

Het boek Daniël heeft ons tot nu toe laten zien dat God alles in de hand heeft; dat Hij groter is dan enige koning of macht in de wereld. Het heeft ook aangetoond dat God groter is dan wij, en dat Hij een plan voor ons heeft - in feite heeft Hij een plan voor heel de wereld. Niet alleen dat, maar Hij zal bij ons zijn, zelfs als we voor de ogenschijnlijk onmogelijke uitdagingen staan die zich voordoen omdat we God volgen. Dus waarom zouden we dan aarzelen om Hem te gehoorzamen en Zijn plan voor ons leven te volgen?

In de volgende studie in deze serie zullen we Daniël hoofdstuk 6 gaan onderzoeken. We hopen je daar weer te zien.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)